

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

## **Commentaria in octo libros physicorum Aristotelis - Cod. Ettenheim-Münster 192**

**Aristoteles**

**[S.l.], 1629-1630**

Quaestio quinta - De composito natvrali

[urn:nbn:de:bsz:31-116321](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116321)

QVAESTIO QUINTA.  
DE COMPOSITO  
NATURALI.

Dubium Primum

Utrum Compositum na-  
turale constituatur est  
tam ex materia quam forma;  
uel utrum sola forma sit tota  
quidditas illius. Et utrum ex  
materia et forma fiat unum ens per se?

Post



Post considerationem propriam entis nativis, videtur apertum,  
 quod de ipso principiatis quod ex eis resultat scilicet de ipso  
 composito nativitate subiecti, de quo variis variis sententiis  
 quidam non dicunt constitutionem esse compositi nativitate de  
 solam materiam. Alii dicunt solam formam spiritus,  
 facturam et quodlibet illius. Alii autem apertum tantum  
 materiam quia forma spectare ad esse spiritus et non ad  
 nec solam materiam nec solam formam sed totum compositum  
 positivum nativitate, sed quod utriusque recipitur. Et hanc ultimam  
 opinionem tenendam esse. Unde fit

### Conclusio Prima.

Composita nativitate spiritus constituitur ex materia et  
 forma huiusmodi ex positivitate spiritus, ita si una  
 ex eis auferatur, statim tollatur et totum  
 compositum.

Hanc sententiam contra Averroem 7. metaph. secundum  
 idem. et Thomam 2. de anima. Qui autem dicit  
 tantum solam formam quodlibet esse solam entis nativitate,  
 ac primum materiam nullo modo spectare ad esse spiritus.

Docet hoc sententiam nostram apud S. Thomas 1. 2. q. 75.  
 a. 4. in corpore. S. Augustinus lib. 19. de civitate dei c. 3.  
 ubi ait. hoc nec est anima solum, nec solum corpus,  
 sed ex utroque compositum. Libentius quare Boetius. Cael.

Pbr



Pro a. rae d. S. quam adducit loco dicto. Per illa  
gibitum est tota compressa nate, qd in linea p. hysca  
est tota definit. In compressa nate definit est tota p.  
materia et forma, et non solum forma. qd g. d. i.  
hinc est tota p. materia et forma. m. g. d. i. ex logica  
pro in d. d. i. est tota p. hysca n. g. h. a. s. e. i. s. t. a. Homo  
constat corpe et anima vel g. d. i. a. s. t. a. m. a. a. s. s. f. o. r. m. a.  
q. u. i. a. u. f. e. r. a. t. a. l. t. e. r. a. p. a. r. t. e. d. i. c. e. n. d. a. h. o. c. e. s. t. a.  
o. i. a. n. o. n. e. s. t. o. t. a. e. s. t. o. t. a. p. h. y. s. i. c. a. s. i. c. u. t. s. i. h. u. d. i. c. e. r. e. t.  
h. o. c. e. r. a. t. o. n. e. d. e. f. i. n. i. t. u. r. h. o. e. s. t. o. t. a. n. e. c. e. s. s. a. r. i. e.  
et idem de aliis compressis nate, qd compressi,  
in nate, est tota definit q. materia et forma, et qd  
materia spectat in materia ad materiam qd in re  
nate et non in materia in re vel qd an p. g. n. e. r. a. t. u. r.  
quos nate in p. g. n. e. r. a. t. u. r. d. Th. loco dicto. P. a.  
Cenbrano d. d. i. p. h. y. s. i. c. a. n. h. o. s. u. l. a. l. t. e. r. i. y. c. o. n. s. t. a. t.  
p. o. s. i. t. i. n. a. t. e. s. q. d. f. i. e. r. i. t. p. m. a. t. e. r. i. a. e. t. f. o. r. m. a. p. f. o. r. m. a.  
m. a. s. e. l. e. m. h. y. s. i. c. a. q. d. s. e. l. e. m. q. d. d. i. c. t. u. m. p. m. a. t. e. r. i. a. h. y. s. i. c. a.  
q. d. a. d. d. i. t. a. m. e. n. t. u. m. s. i. c. u. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. e. d. e. f. i. n. i. t. u. r. s. e. l. e. m.  
q. d. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. n. o. n. h. y. s. i. c. a. p. p. a. r. t. e. m. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. n. e. s. t.  
s. u. m. p. a. d. d. i. t. a. m. e. n. t. u. m. h. i. c. e. s. t. h. y. s. i. c. a. p. q. d. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a.  
s. u. m. a. c. c. i. d. e. n. s. q. a. a. c. c. i. d. e. n. s. e. e. s. t. i. n. a. l. i. o. q. u. i. d. e. s. t.  
h. a. c. q. d. e. s. t. q. d. e. s. t. a. r. t. e. m. q. d. m. e. d. i. c. i. n. a. e. x. q. u. o. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a.  
e. r. u. m. a. u. t. o. r. T. u. n. c. d. e. f. i. n. i. t. u. r. a. l. i. q. u. i. d. p. a. l. i. u. m. h. y. s. i. c. a.  
per abb.



& addi samentu qd prout in desce aliqd qe extra  
 genij definiti. sed man non e extra genij con-  
 positi natis, sicut n. illud e futu ita et man,  
 si et non ita effecta. qo compositu orate, non defi-  
 nief q manum hupm q addi samentu. m. of qyua  
 pabent. pte m. roles n. accidens ita definiti  
 futu ita hupm q addi samentu q futu e extra  
 genij definiti, qe: accidens. hanc n. e rae futu  
 ita docti no. qo m. vera. **Conferat.**

In quid opinio compositi accidenti q abis deus  
 e negl q uenire futu, sed definiti q aliqd hupm  
 q addi samentu e opinio accidens ut accidens.  
 qo huc non ueniret man q pter e futu.  
**Resol.** falsa m. qe ides definiti accidens q  
 futu hupm q addi samentu, qe futu est extra  
 genij accidens. cum qo man sit extra genij  
 compositi natis abis, definiti of q ita hupm q ad-  
 ditamentu. Hanc Responso pte pte, d'ides  
 qe eam qe anstet qo. man e ole e pna compo-  
 sibi natis. qo solutio nulla. pte ans. Illud e de  
 e pna aliuq pna quo nec qe nec qe pte pt. sed  
 pna man nec qe nec qe pte pt ho n. q. ut aliud  
 compositu natis. qo man est de e pna illij. m.  
 nulla. pte m. intellecta solo forma. n. q. d'ia rati  
 non



non intelligit composita nata. go ut intelligit  
est et intelligit quoniam, quia patet. pro aut. sola  
forma non est composita, sed pars compositi, vel  
partis pars componens. go intelligit sola forma,  
non quod sit composita. pro idem 20. si  
sola forma facultas mea go quod tota quodlibet  
composita natus, sequens quod patet ipsa sola vere p[ro]p[ri]a,  
cani de illo et in rebus ydoneis, haec a. et falsum. go et  
id ex quo sequitur. sequens patet. quia sola forma fit  
gravis, ad hoc totam sp[irit]ualem regem in p[ro]p[ri]a, con-  
posito scilicet natus. go vere patet quod dicitur de illo. m.  
pro. se: quod haec sit falsum. quia certum ab omni p[ro]p[ri]a  
requiritur falsum quod dicitur sequens, haec a. mea,  
haec a. forma, quia nihil ex his solitariis acceptis y[es]t,  
vel tota quodlibet composita natus. pro idem 20.  
si mea non est pars quod dicitur in composito  
natus sequens quod quod plane in h[ab]it. quod sequens est  
aliquid. go et aut. pro sequens. nam m. y[es]t  
quod dicitur composita natus quod plane ex nihilo.  
Ois entitas realis p[ro]p[ri]a deum, et in aliquo g[ra]t[ia]  
aut p[ro]p[ri]a, sed si mea non est pars quod dicitur in  
composito natus, non est in rebus g[ra]t[ia]. go omni ois in  
h[ab]it. m. patet ex dicitur entis in re. p[ro]p[ri]a. pro m.

77



qd spiritus in aliquo gra, aut e gony aut e sps,  
 aut pars sps, aut in hinc hinc, sed man pstante  
 non e gony neq, sps, neq, in hinc hinc, neq, et pars  
 sps. go nihil erit. Pto Canto go. Si fda forma  
 e fda hinc hinc compositi natus, sequit q forma  
 fit ens completa. ha a. e fda. go et id ec: m.  
 pto. qa fda qd dicitur compositi natus e in se  
 completa, ut fda sps hinc hinc in se completa  
 illi, go si fda forma e fda qui dicitur, erit ens  
 completa. pto m. si qd est ens completa, non pot fa,  
 esse unum q se unum man, ha a. idem e fda.  
 go. pto sequenda. qa qd ad accidenti completi  
 facit unum q accidens in illi. go ex man et  
 forma non fieret unum ex se. q tu q barony  
 in gta sequenti. Pto Canto ultimo ex simbolo  
 Athanagij in quo fit dicitur, sicut ara natus et caro  
 unum e ha, ita dicitur et ha e (ha unum. ex quibus  
 apte colligitur sam manam qua forma spectare ad  
 spm compositi natus, hinc hinc: sicut dicitur natus  
 et humanitas spectat opter ad compositi q  
 e dicitur.

Quare tu hinc an man et forma nuda sunt,  
 ha spectant ad spm compositi natus. P.  
 Negative, sed spectant ad spm illi involuere,

do



do unionem q̄a m̄a ut unita forma, constituit  
est̄a composita, et r̄a huius q̄a composita no-  
ti quoniam q̄dam proprietates n.g. corruptibilitas  
et generalitas. q̄a saluari non potest si m̄a et  
forma separantur nuda absq̄ aliqua unione. q̄  
p̄t̄. Nam h̄o corruptibilis et generalis ut d̄o  
se potest. non a. a corruptibilis r̄a m̄a p̄t̄  
se acceptas. neq̄ et r̄a formae p̄t̄ se. q̄o r̄a  
formae et m̄a in q̄ta sunt in se unita. q̄o  
a. m̄a vel corruptibilis h̄o. tunc non corruptibilis  
oia nec esset nil op̄, ut ubi latius p̄t̄.  
neq̄ et corruptibilis m̄a illis in ip̄a p̄t̄ in cor-  
ruptibilis q̄o h̄o de h̄o r̄a m̄a q̄o in cor-  
ruptibilis m̄a et forma.

## CONCLUSIO SECUNDA.

Est m̄a et forma p̄t̄a sicut unum ens p̄ se  
et non p̄ acc̄ dens.

Hanc sententiam videtur Arist. et p̄t̄o q̄o.

Omnes p̄t̄a ordinantur ad actum. q̄o p̄t̄a p̄t̄a  
q̄ se ordinantur ad actum p̄t̄um. tunc ultra.  
q̄o m̄a a p̄t̄a p̄t̄a. q̄o p̄ se respiciunt  
actum p̄t̄um, forma se. p̄t̄um. tunc ultra  
actum. q̄o respiciunt ultra q̄ se h̄o p̄t̄a aig.

q̄o



go per se et illam recipit et per actualiter  
 ad illam. sed talis receptio et actualis dicitur  
 se unione. go per se unione, et per gregorius et  
 tali unione resultat unum per se. propter unum  
 manum sitas in completa, et forma alij in comple-  
 ty. ex dudo a-entily in completa fit unum ens  
 per se. go. **Conspir:** Prandando per duxiter  
 aliqd dicit unum. go unum per se. et unum per acci,  
 dicit unum per se et illud qd hnt naturam unig et re,  
 vel unig p dicit, qd unica estem dextera oculi,  
 calitem, vel ut dicit si unum unum per se et per eam,  
 prout ex rely p dicitur ad unum p dicitur. Unum  
 ens per acci dicit et qd non hnt natura et formam, sed  
 componit ex rely p dicitur ad unum per dicitur,  
 vel hnt alij, hnt musty. **Conspir** nup go Canto  
 et gorty qd certum p dicitur ad haec ut aliqd dicitur  
 unum ens per se. Ja g dicitur ut extrema componenda  
 vel partes p dicitur ad idem p dicitur, quibus  
 partes sunt man et forma, qd p dicitur ad  
 idem p dicitur p dicitur. **Secunda dicitur** qd extrema  
 hnt sunt oigdem p dicitur unum ens inter se qd unum.  
 Unum ens et p dicitur, unde acceruy lupu dicitur, dicitur.  
 non sunt unum per se sed per acci dicitur qd non

unum



univertur per modum potentiae et actus.  
3a ratio e. q. sunt entia incompleta, et unum  
compleat alterum, unde petra intellectiva et yca,  
ly et yca intellectiva videntur fructus ad idem potentiam  
et unum aut videri se per modum potentiae et actus, tu  
non faciunt unum q. se sunt accidens, q. sunt  
entia completa q. de velle fructus ad destructum  
qualitatis. atq. videri 3. gradus cognoscunt in materia  
et forma. q. ex illis fructus unum ens q. se. m. p. t.  
quo ad singulas partes. in primis fructus  
ad idem potentiam fructus q. deinde unum unum in,  
ter se q. modum potentiae et actus, et tandem sunt  
entia incompleta, et formae completae materiae q.  
ex illis fructus unum ens q. se. q. e. compositum unum

¶ Si dicitur q. Illud est aliquid quod  
quod e. ab aliis rebus distinctum, sed sola forma distinctum,  
quod compositum unum ab aliis et non materia, u. g. homo  
a leone. q. sola forma est tota distinctas compositum  
natus. m. p. t. ex arte 7. metaph. lex. 41. ubi dicitur  
idem est constitutum et distinctum alicuius  
rei. minor vero probatur. homo non distinctum  
quod a leone per materiam, immo  
immo per hanc



minus potius dicunt quod concurrat, cum illo,  
 et materia quod modo se sub forma hanc succupolis pot  
 esse sub forma leonis. 30 m. vera. Conf. argum  
 ex ipso Arte q lib: 2. huius epist cap: 3. textu 20. necul  
 forma subtem ipsum grad q de rei, suis q dicitur  
 rei natus. 30 idem q antea.

R. 30. nro mo. ad plene vices illam maximam  
 futem esse intelligenda de constitutis q modo act  
 non vero de illo q constituit q tunc est car aut  
 potus, aut in comparato metaphysica qdud q dicit  
 comparat ex gre et dista, et tamen geny non e il  
 q q ab aliis dista gnat. sed potus e il in quo  
 cum aliis gnerit, q ad e constitutum hanc q moda  
 potus aut gradus effectus. mo et hoc patet in  
 d in nis, nam qdria hinc na e pte constitutum  
 gneram hinc nam cum qdter de illis qdter,  
 et tu qdria non distinguit gneras inter se, sed tu  
 relati faciunt distinctione in hinc nis pte illud  
 axioma thel: in hinc nis nulla distinctio uli no  
 hinc ad relati qdria.

R. 30. Cento mo. d nro m. nam materia et  
 gnerit ad distinctione specificam hanc i leone,  
 non



non sicut se, sed in qtu a forma hll unisalem  
specifica penhina et hec sufficit q dicitur in  
hinc illig. Ad Conf. R. forma hll ab arte  
q qd a rei, non q ipsa sola sicut tota q dicitur com,  
positi sed qd a pars nobilitat illig, quare forma  
nre merito hinc q quondam Antonomafia  
nomen deditatis, qd a ja radia et origo specificas  
et actualitatis regta in composito nati, et q ha  
R. et ad illud argtu q ceteris fieri solet hoc mult.  
forma dat esse rei, qd ipsa sola erit qd dicitur  
illig. ans patet ex eis hinc pthm, qd qna pto.  
qd si man daret esse composito et ofed de ofuo  
illig, non distingueret a forma q to salu e.  
Ad hec R. Illud dictu pthm qd in hinc erit  
q forma dicitur specificam penhina composito, et  
et q dicit esse existit, qd forma dat esse in qto co  
fatis qd qd pnie dare; pnt nre et dicit q man dicit  
esse composito in qtu a pthm existit, et ex hec  
fatis clare patet forma non esse tota q dicitur,  
sem composito nati.

O tri eris rō. Ita se hll forma pntis a  
natis ad ens nati sicut se hll forma existit,  
et dicit ad composito artificiale, sed forma  
arte



artificialis e tota & forma compositi artificialis.  
 po d forma futuris vid tota qd situs compositi  
 natus. Conf: Epe e qd operari, sed sola forma  
 dat temporis nati vim operari. qd et sola  
 valid epe. mte cas. pte m. illud dat vim operari,  
 si qd e in actu, nam sicut aliqd agit in qtu e  
 in actu. ita e alteri ratio agentis in qtu e acty.  
 Sed sola forma e acty, man a pura potentia, qd  
 sola forma tribuit vim operari.

Q. po cum aliqby negto ma. differentia e.  
 qa in artificis forma in se in arte, sicut a.  
 tu in obliquo, cuius ratio e, qa forma artificia  
 alio qd completu et et ipse sicut, dyster arte,  
 factum non pot aequaliter in partem forma  
 ostent, et hinc non miru q forma artificialis  
 pot ope sola qd artificis, non vero forma  
 futuris, qa cum sicut in completu se et man  
 non pot ope sola qd artificis compositi natus et  
 hec et patet in aliis subly q acci dno, alle  
 u. q. q. solum albedinem in partem in arte,  
 sicut vero in obliquo.

Q. po. Negto m. nam forma artificialis  
 non e tota qd situs artificis, sicut n. futuris

negreunt



negueat generari in terra accidentis huius generis  
illis nihil tu debet quod minus potest generari in  
terra illis, quae composita ex accidentibus et factis  
quale composita et artefacta. et est facile probat  
ex eo, quod omnis nomen alii cuius artefacti  
n.g. domus, hinc non magis generatur formam  
quam materiam, et certe figuram et, utrumque factum.  
et ad essentiam artefacti. Ad Conf: R. de diffinito  
m. specia per operari primum parte vel totale, quod  
mai: minus primum parte vel parte, quale et materiam  
negotio ma. ad tale n. esse non potest, et tunc illis  
totum compositum sit operari. Sed ad primum factum,  
fuit quod sit per rationem rei primum aliquid.

Primo 30. Si materia est de terra et  
nata in terra, sequens quod est factum de terra  
entis alii cuius nata in parte vulvari, n.g. petri.  
et haec est factum. et est ex quo: per sequens  
illud quod de terra hinc in terra, et de terra  
illis in parte, n. petri. materia hinc in parte vulvari  
et calorem naturam de terra, et alia aequa et  
nutritionem. Sed quod de terra alii cuius non de,  
per se, n.g. de novo aequa, cum terra per materiam  
at eadem. et materia nunc de terra hinc in  
parte vulvari n.g. petri. Conf: aristoteles 30.

et



ex una sententia sequeret eandem manum pertinere  
ad universam personam, huc a. a. almidu. jo. petro  
sequela. q. to. mori. h. manet eadem man. ut  
supponimus. q. vero antea spectabat ad personam  
has partes spectat ad personam eadem. q. to. sa,  
dem man. spectaret ad universam personam.

Cent. 20. Sequeret ex una doctrina q. in res  
furrectione mortuorum non resurgunt idem  
ho. ab. huc a. q. tra. fidem, ut patet ex Job,  
c. 19. quem visum sum ego ipse et non  
ab. sequela petro. nam q. tra. q. d. no. h. no.  
eandem habuerunt manum universis h. tra.  
patet in eis q. no. sunt carnis humanis. q. to.  
non resurgunt idem in mess. tra. nam cum  
eadem numero man. non pot. q. cul. utriq.  
sed q. alia utriq. q. h. man. non h. h. h.  
ut non sit idem numero resurrexerunt.

R. Cento. say: et rego m. ad quem dicitur.  
gras m. man. h. no. in particulari dicitur q. d.  
de novo aq. vis, fructus, nego. ma. matth. q. d. d.  
m. nam fructus manet eadem man. petri  
plene in variis et h. ut illa man. q. tra. accipit  
petro q. substitutione sit matth. universa ab ea  
q. tra. antea habebat nam. tu. fructus universa.

idem



utrum, qd qd calorem naturam emittit ab igne  
partem qd manet, qd respensio fundat in D. Th.  
1a. parte q. 119. a. 1. ad ult. ubi sic text. unde si  
tota manet simul amittat ignem, et alia  
manet quiescat in ignem, erit alig ignis numerus.  
si vero partem ab igne compusto alio ligno, alio  
substantia al sic de incens, que usq; alia usq;  
manet, semper remanet idem ignis numerus,  
q; semper q; addit, transit in per se, et  
sunt hinc se intelligendum in corpore vivente,  
by magis ex nutrimento restaurat in q; p; calo,  
rem naturam q; sumit, et q; per se hinc clare collit,  
q; p; q; hinc in toto decursu vite p; amittit,  
sed q; calorem naturam ab igne partem manet,  
et dicitur alio de re, manet hinc semper usq;  
numerus hinc. et q; p; eadem semper numerus  
manet p; hinc, sicut ignis q; alig q; applicatum  
multum comburibilem ut usq; numerus,  
ad p;am Corp. P. Hinc m. non n. e. ab,  
sunt eandem singulari manet cum ea  
se sit eae p; formam substantiam spectare  
successive ad q; p;am plurimam compositam,  
non q; dem eandem positum, sed negativum.

Ad 2am



Ad eam Conf. H. regto sequere. ad p[ro]batam  
 H. Eccl. s. August. lib. 22. de civi[ta]te dei  
 q[ui] si eadem man[us] fuerit in sin[is]tris heredit[aria]  
 hunc in resurrectione metum reddet  
 illi in quo prius cepit esse, nam ab illo nec  
 lub[er] aliis, metum accipit t[ame]n a. fup[er]e.  
 bit in altero vel aliunde, vel ex partib[us] illig  
 p[er] nutritionem defluxerunt. Deinde, ut  
 idem numero ho[mo] sicat[ur] resurgere, nec e[st] ne  
 cept[ur] ut in q[ui] in eo man[us] fuit o[mn]es partes  
 resurgat corp[us], sicut nunc resur[re]xit ut sicat[ur]  
 idem numero secretis in n[ost]ra, q[ui] ex iisdem par  
 tib[us] nulla nutrie[n]tia novit[ur] q[ui]nt[ur], alias certe  
 non esset idem numer[us] ho[mo] secretis p[er]ner[et] et  
 foret, q[ui] tu null[us] q[ui]d[em] est. /

Oblicies q[uo]d si man[us] est de sp[iritu] compositi  
 natus sequeret[ur] q[uo]dlibet pars man[us] est de sp[iritu] totius  
 compositi. q[ui] sequens est falsu[m] q[uo]d et au[tem] p[ro]p[ter] sequela.  
 nam man[us] singularis nihil aliud dicit q[uam] suas par  
 tes. m[an]u. pars man[us] q[ui]e in manu non e[st] de sp[iritu] ho[mo]  
 in particulari, cum q[ui]s[da] manu leta sp[iritu] n[on]t[ur] salva  
 q[ui]s[da]re. q[uo]d m[an]u vera.

R. Dist[inct]o sequere: est de sp[iritu] totius compositi loq[ui]t[ur]  
 de toto sp[iritu] et integrali q[ui]do sequeta, est de sp[iritu]  
 Corp[or]is



loqto de toto estu loqto tu, nego seyn: nam pars materiae  
est u.g. in pede vel manu licet spectet ad totum inte-  
grale, non tu ad totum estu. Unde distinguuntur & in-  
plex totum, aliud estu, aliud integrale. eodem modo  
distinguitur duplex materia, alia estu, alia integralis. estu  
& sine qua neq. observari. materia integralis, q. tu spectat  
ad integritatem compositi, ut materia manus, pedis.  
Demide item q. distingo seyn. si materia singularis sit in eo  
suas partes estu de estu compositi, sum q. licet pars  
estu de estu illius, credo seyn: sed sic se non habet materia  
singularis, ita q. eas partes repta in aliquo composito  
sunt de estu illius, nam hoc apte est factum. Dices hanc  
responsionem petere potest, nam materia nihil est aliud  
qua suas partes. go si visa est de estu compositi, et par-  
tes erunt. P. factum est q. materia q. spectat ad estu  
compositi nihil sit aliud qua partes illae integrales,  
modo ab illis ceteris distinguuntur cum pot. ab eis separari  
ut pedes in abscisione manus, ubi manet materia estu  
hanc et tu tollit pars integralis.

Dubium Secundum.

An materia et forma uni-  
antur



antur immediate per proprias  
entitates; an uero per modum  
unionis aliquem superadditum  
ab eis realiter distinctum; et  
an duplici unione uniantur  
an una tantum?

Diximus in precedenti Dubio, Compositum nature  
esse constitui ex materia et forma non per se acci-  
ptis, sed quatenus inter se uniantur. nam com-  
positum non potest ex illis constare nisi unitis,  
et ut coniunctis. Restat ergo Dubium, an uni-  
antur se ipsis absque unione superaddita, reali-  
terque ab eis distincta, an uero indigeant ali-  
quo nexu seu vinculo. In qua difficultate  
sunt duae sententiae plane contrariae. Prima quod  
materia et forma unantur immediate absque aliquo modo  
unicuius superaddito, et pro hac sententia citari solet Caieta-  
nus. 3. p. q. 2. c. 7. Et Alvarez.

Altera



Altera sententia affirmat. materiam et formam uniri  
inter se in unum unione ab aliis realiter distincte,  
quae sententia verior et probabilior videtur, unde fit

## Conclusio Prima.

Materia et forma ununtur inter se ad  
constituendum compositum non immediate  
per suas proprias entitates, sed medio aliquo  
modo unionis substantialis, seu aliquo nexu re,  
aliter ab eis distincto.

Hoc Contro<sup>o</sup> e<sup>o</sup> modo tam inter Thomam, quam  
Dolgiolum, et ideo non e<sup>o</sup> voluntur. Aliques autem  
auctores. Ob<sup>o</sup> t<sup>o</sup> rae.

1<sup>o</sup>. Nulla forma substantialis habet suam essentiam et  
proprietatem entitatem quae sit actu unita; sed t<sup>o</sup> q<sup>o</sup>  
sit uniri, q<sup>o</sup> ut sit actu et fortiter unita debet aliquid  
jugandi per quod fortiter sit et sicatur unita.  
Ans<sup>o</sup> patet. p<sup>o</sup>. Nam quae libet forma substantialis salu-  
tem sup<sup>o</sup> naturae sit separari a materia, et conservari  
absq<sup>ue</sup> actuali unione, sed tunc sic separata h<sup>ab</sup>  
essentiam et proprietatem et entitatem absq<sup>ue</sup> actuali unio-  
ne. q<sup>o</sup> nulla forma substantialis h<sup>ab</sup> suam essentiam et  
et



entitatem q̄ sit actu unita, alias semp̄ & p̄et unita  
 cum semp̄ habeat suam essentiam et entitatem.  
 quia p̄tr. Id enim essentia t̄m consistit in potentia aut  
 actu non pot̄ esse in actu nisi aliquid ei addas.  
 sed ut probatum & essentia cuiusvis forme t̄m dicit  
 ad actualem unionem. q̄o. non pot̄ actu esse unita  
 nisi aliquid addas. M. p̄tr. si n. nihil aliud addas,  
 manet sicut prius, et sicut antea erat in potentia  
 ad actualem, ita et postea erit. Confirmatur.  
 Mater et forma p̄tr. suas entitates licet p̄int, no  
 t̄m actu causant absq̄ aliquo supradelito. sed  
 actualis causalitas mat̄e et forme consistit in  
 actuali unionem uniḡ ad alterum. q̄o. talis unio  
 nen̄ est pura entitas sed aliquid ab eis distinctum.  
 p̄tr. m. Nam per hoc quod forma unita mat̄e  
 actu dat illi suum effectum fructum q̄: esse  
 specifiuum. Et ò contra per hoc quod mat̄a sit  
 unita forme, dat se p̄ medium p̄tr. M. p̄tr.  
 Si entitas et essentia mat̄e et forme carerent actu  
 p̄tr. se, sequeretur q̄ semp̄ actu causarent.

huc



falsum igitur est id. propter sequentia: nam cum entitas sit  
essentia materiae u.g. Socratis maneat semper eadem  
et actu causaret, ea non est ratio quare aliquis causet,  
sed, aliquis non, cum ut contrarij fatentur, causet  
per se ipsum. modo uero gerat. Nam forma Socratis  
ante multos annos actu causauerat; modo  
uero non causat actu ut de se patet. igitur.

2a pars lentis propter, quod se: materia et forma  
uniuntur, per aliquis distinctum realiter  
ab illis. Illa quoniam una potest sine altero seruari  
distinguentur realiter, sed forma potest seruari  
sine actuati unione ad materiam ut patet in  
oia ratio, et in aliis formis substantiis, et factum  
ignatiter potest esse sine unione ad materiam,  
quamuis unio cum sit unio modo nequeat  
esse in rem materia sine partibus unitis. igitur  
distinguentur modaliter realiter ab illis.



## Conclusio Secunda.

Materia et forma non ununtur duplici  
 unione realiter distincta quarum una  
 se teneat ex parte materiae, et altera ex parte  
 se forma; sed ununtur simplici uni-  
 one quae realiter eadem est fructer tamen  
 distincta.

Hoc tenet et contra aliquos modernos se tenet  
 etiam inter discipulos d. Thoma. P. r. r. r.

Frustra sunt per plura quae potest fieri per pauciora  
 etiam, sed per unicum modum unionis realiter  
 potest materia uniri forma, et forma materiae, per  
 se et complete; quod superfluum est ceteri modi  
 partiales. m. constat. per m. Unio partium in  
 genere est factio et vinculum et nexu plurimum quod  
 ad uniendo duas partes sufficit unum nexu  
 et



et vinculum. Explicatur hac Cento magis,  
ex ipsa natura unionis. Unio ex propria natura  
nexus et vinculum plurimum. quod licet una  
sit, attingit in suo extrema quod per duobus  
extremis sufficit unica unio.

## Conclusio tertia

Unio quae intercedit inter materiam et for-  
mam est modus quidam substantialis  
quo forma actu est in materia huiusmodi in  
subiecto informans, et materia habet actu  
formam.

Hae Cento huiusmodi indiget explicatae. Unde  
sciendum sicut unio accidentalis cum  
subiecto nihil est aliud quam modus quidam acci-  
dentalis, quo accidens inhaeret actu  
subiecto



Subiecto, et ut unio q̄e inter maam et for-  
 mam quam modus q̄dam subiecto in hinc  
 aliud quo actu forma e in maam hinc in  
 hinc informatio. Dicitur unio in primis mo-  
 dam q̄dam per quam partem convenit  
 cum existentia, subsistentia, et aliis modis  
 accidentalibus. Dicitur vero et modus sub-  
 stantialis, quia e q̄d completus maam et  
 formam in linea subiecto, sicut subsistentia  
 e q̄dam modus subiecto q̄a completus rem in  
 linea subiecto. Per reliquas partes in eloge  
 proprietas differt unio ab aliis modis. Quod  
 autem unio sit modus. p̄ter breuiter. Modus  
 e qui nec sup̄natur p̄t existere sine re  
 modificata, nec sine illo cui e modus, sed  
 non sup̄natur p̄t esse unio in rebus naa  
 sine rebus unio. q̄o erit modus. M. constat  
 ox

Certe magis  
 ppria naa  
 to lect una  
 to q̄ duobus  
 r̄tio  
 am et for-  
 subiecto  
 hinc in  
 hinc actu  
 cat. Vnde  
 talis cum  
 q̄dam  
 erit actu  
 hinc



et communi Phisicorum consensu. p[ro]p[ter] m. Unire  
res inter se se effectus unionis vel potius r[ati]o  
fructus illig. q[ui] non potest sup[er]n[ati]t[er] et esse  
in rem n[atu]ra sine rebus unitis et sup[er]n[ati]t[er].  
gregna patet. p[ro]p[ter] o[mn]i[um]. si non e[st] p[ro]p[ter] de e[ss]e[n]tia,  
e[ss]e actualiter unire, op[er]et accidens aliquod  
sup[er]n[ati]t[er] sup[er]additum. Sed hoc s[er]v[ati]t[ur] negat.  
sequela patet. p[ro]p[ter] m. in p[ri]mo sequere  
quod unio s[er]v[ati]t[ur] se non op[er]et fructus r[ati]o in  
linea unionis cum per aliq[ui]d aliud sibi  
superadditum uniretur, sicut si actus per  
aliquod aliud et non per se ipsa g[er]itur,  
vel eam agentem actu influentem  
non op[er]et r[ati]o fructus agentis. Demum illo  
de sup[er]addit[ur] accidente quoniam an de ip[s]o  
e[ss]e[n]tia sit actualiter unire, vel non, si dicas  
primum, nos idem dicemus. de unione s[er]v[ati]t[ur]  
se



Se cum non sit materia ratio unius quam alterius  
 si vero licet sit, tunc sequitur illud acci,  
 deus causas unius actu per aliud accidens,  
 et sic in infinitum, quod tu non concedis  
 ergo alterum concedi debet.

Obicitur pro si materia et forma actu unius  
 per aliquem modum supradictum, sequeretur  
 quod aliquod aliud proter materiam et formam  
 constitueret essentia compositum. hoc a se extra  
 dicta supradicta; nam dicta materia et forma  
 constituerent essentia compositum. Confirmatur  
 arguitur. Materia et forma ablata et alio potest essentia  
 inter se uniri, ergo suffluit modus supradictus  
 congrua potest. pro autem materia materiam in anima  
 ad formam, hanc potentia in suum actum. ergo abla-  
 to omni alio poterant inter se essentia uniri.

Respondeo sequens. sequeretur quod aliquid aliud  
 constitueret essentia compositum hanc pars illius  
 rege.



negō sequulam. Inq̄m nexy partim. conuol.  
q̄a. supra diximꝫ māam et formā ḡstare  
compositum, locuti sumꝫ de constitutione q̄  
modum partis, licet q̄o unio constituat composi-  
tum hoc t̄m non facit ut pars, sed ut nexy  
partium. quōd non ē contra supra dicta.  
Deinde q̄to statimꝫ supra māam et formā  
constituere est et compositū, non sumptimꝫ  
māam et formā separatiuā, sed quatenꝫ inter  
se uniuersꝫ quōd satis indicat illa parōla con-  
iunctura, et; sc: ex māa et forma. Ad Confir:  
Rx. negō autē ad ḡtatem dices, transeat q̄ ha-  
beat naturā inclinātam māa ad formam,  
t̄m hoc inclinatio quantumuis magna sit,  
non efficit ut uniuersꝫ inter se, actu, et p̄ter  
absq̄ aliquo modo substantiati sup̄addito.  
Alia arḡta contra hec dubium posita uide in  
aliis libris et codicibꝫ, sed huc nunc q̄ hoc  
p̄ntio sufficiunt, et huc dūm fueram apud  
S. Petrum in ipso festo S. Conradi Ep̄i.

Dub:



# Dubium Tertium.

Utrum totum compositū  
distinguat̄ur realiter à  
suis partibus simul  
sumptis et unitis. *¶*

Triplex ē in hac re sententia. 1<sup>a</sup> affirmat totum  
distingui realiter à suis partibus et ut unitis,  
ita Scotus sentit 3. met. q. 7. et in 3<sup>is</sup> sententia ubi  
ait totū esse tertiam quandā entitatem distinctam  
tā ab entitatibus materiae et formae et ut unitis,  
pro hac sententia sunt Senenmas Herbag, et alij  
ex Thomistis. 2<sup>a</sup> sententia dicit totū non dicere  
aliquā entitatem realem distinctā à partibus  
unitis, sed hūc per partes et unionem includere  
aliquē modū distinctū realiter ab illis et ita  
sentit hanc sententiam totū quidem non distinguit  
realiter

Sententia triplex.

1<sup>a</sup>

2<sup>a</sup>







hoc illud quod est pars actus illud componit  
 ut in g. lignum, lapis, & c. et sic ipse totus actus,  
 ha. Totum actuale dividit in phycum  
 metaphycum et integrale. Totum actuale phycum  
 est illud quod actu generatur ex partibus phycis scilicet ex materia  
 et forma in g. ha. et totum actuale phycum in g. ha.  
 componitur ex corpore et anima. Totum actuale meta-  
 phycum est illud quod componitur ex genere et differentia,  
 ut ha. ex ratione et anima. aut ex vivente et sensu-  
 bili. Totum integrale est quod est ex multis par-  
 tibus integrantesque substantiam ut linea, ha.  
 in g. ha. est capite, manu, pede, & c. partes  
 integrantes quae non spectant ad substantiam, sed tamen ad  
 integritatem rei. Totum integrale rursus dividit  
 in homogenium et heterogenium, Totum homogenium  
 est illud cuius partes sunt eiusdem rationis,  
 ut aqua, ignis, & c. Totum vero heterogenium est quod est  
 partibus diversae rationis, ut ha., leo, quod est capite, pes,  
 de et alio quod est pedes, sunt plane diversae rationis. his  
 acceptis notis totum quod dicitur.

Totum actuale duplex.

Totum Act. Phycum.

To. Act. metaphycum.

Tot. Act. integrale.

Tot. integ. duplex.

Totum Homogenium.

Tot. Heterogenium.

### Conclusio Prima.

Totum potentiale et totum actuale meta-  
 phycum, item totum per aggregationem non  
 frangunt realiter stricte neque realiter modaliter.

a suis



à suis partibus sed tunc ratione ratione nata.  
In hac generaliter est aut. et quae vel dicitur  
generis partes. Per conto ex his quae dicitur in  
logica de unitate, ubi per habemus gradus metaphisicos  
non distinguuntur realiter inter se; alias non potest  
verae de se in unam quae dicitur. Ego autem totum pro,  
tate non distinguuntur realiter à partibus vel diffinis.  
quas in sua parte habuit. Item de toto actu  
metaphisico est et certa, quae compositum metaphisicum  
non fit per partes realiter distinctas, sed tunc per se,  
necesse quae partes obiectivas, ut tate per autem logica habet  
tatu de quae. De toto aggregatum per conto.  
Quia hoc totum non dicitur una aliqua naturam re,  
fuit autem ex partibus, imo neg. aliquid unionem  
ut patet in aceruo lapide, sed totum si aut partes  
simul generantur. Ego tate totum non habuit aliquid  
entitatem realem per entitatem partium. et ego  
non distinguuntur realiter ab illis. Hoc tunc notandum,  
quod totum per aggregatum differt à toto per accidens  
in hoc, quod totum per accidens in y. hoc alio dicitur aliquid  
quae unionem saltem accidentalem ut patet in  
hoc alio. Totum vero per aggregatum non habuit  
huiusmodi unionem et ratio dicitur totum per accidens,  
dicitur si forte à suis partibus ut unitis tunc ratione ratione  
ordinata, realiter uno modaliter si partes sig

Sum aut



Summus sine unione, et hec dicta magis pa-  
 letur infra. Restat ergo distat de toto a tra-  
 ti physico et integrali utrum distat quoad realiter a  
 suis partibus quibusque resolutione sit

## Conclusio Secunda.

Totum physicum distinguitur realiter à qua-  
 libet parte seorsim, et totum se sumptum,  
 uno et ab omni parte simul sumptis, sine  
 unione tra.

ja Contes pars pte rae jo. Si una pars reali-  
 ter identificatur cum toto. ergo quaelibet identi-  
 ficatur realiter cum illo, ergo non est magis  
 rae de una parte quam altera. ergo partes et  
 identificantur realiter in se. hoc ultima  
 propo pte. ex illo axioma quocumque, scilicet ea  
 dem unione sunt eadem in se. ergo  
 si est partes identificantur realiter cum toto, et  
 identificantur realiter in se. hoc a. mani-  
 feste falsum est ergo. Pro eo eadem pars. illa  
 quae unum potest manere per se altera distin-  
 guntur realiter, sed magis manet toto composita  
 per se, uno et forma hae manet per se hae  
 et hae et saltem sup nullo fieri potest in omni forma

eductis



etiam de parte materiae. ego composita distinguuntur  
realiter & qualitatively partes sunt de Jurgibus de,  
sicut dicitur reuli nichil entis et nichil nisi quia pler  
quantitas partem totam nichil aliam partem,  
tunc quia in cellula pars non includit.

2a Certis pars supponit quod omnes partes totius  
sunt simul summi et tunc quod non sunt unitae, quod  
certe bene fieri potest, quia certum est quod tres erant  
entium rationem intra corpus, tunc autem in illo primo  
entium et corpus sunt simul et tunc non sunt unitae,  
nempe, alias generatio sequens nihil habet quod agere,  
vel, haec supposito pro 2a pars certis.

Illud distinguuntur realiter ab altero quod in se,  
dicit aliquam entitatem realem quia illud non  
includit sed si totum includit aliquam entitatem  
realem quia partes simul acceptae non includit  
ego distinguuntur realiter ab illis. m. 9. sed  
pro m. totum compositum includit unitatem realem,  
tunc sed hanc partes omnes simul non includit  
vel quod ex facta supponit, ego m. vera. et haec est  
et distinctio realis in chul entis et in chul si.

Pro idem 20. materia et forma sunt manere simul  
distincte toto composito ego distinguuntur realiter,

for



for ab eis. qd' aut. Si Deo destrueret unione  
 inter animam et corpus et generet hanc duo in eor  
 dem loco (i. q' fieri pot.) tunc he destrueret et  
 manere real' partib' orig' simul ubi de facto ma  
 crent post mortem non u. corrumpunt et  
 statim supra qd' totu' physicu' distinguit  
 realiter a partib' suis simul sumptis absq'  
 unione tu.

P'videtur qd' ma' et forma p'ducunt differe  
 ta actiue ut ea qua' p'ducit totu' corpus.  
 qd' totu' distinguit realiter ab eis. si n' spec  
 idem realiter non p'nt inuicem terminare  
 actiones p'ductivas alias na' ha' locet absq'  
 p'p'flui cum q' una p'ducti one bene p'nt una  
 entitas realis p'duci et q' p'nt p'p'flueret  
 alia actio p'ductiva. s' in hac sententia que  
 niunt modern' autores.

### Conclusio Tertia.

Totum physicu' non distinguit realiter a suis  
 partib' simul sumptis et unis, sed tu' rae  
 ratiocinata.

Haec sententia e' q'ra multos antiquos Autores et Thom:  
 e' tu' eor' inter modernos et videt' expresse S. Thomae

4. q'ra







tertia entitas quae totum dicitur supra partes  
 unitas advenit enti in actu. go necesse facere  
 non est eum cum partibus unitis. go sola partes  
 ut unitas erunt quod non per se; sed illa entitas  
 supra dicta erit totum compositum quod tunc dicitur non  
 potest, quia compositum includit partes. in magna  
 parte. go quod advenit enti in actu completo fa-  
 cit unum quod accidens hoc cum illo. ante pro.  
 illa entitas advenit forma et materia iam unitis.  
 go illi includit actus substantiae, quod compleat pro-  
 priam materiam in certa parte substantiae.

Pro Cento 20. Si totum esset tertia entitas  
 distincta a partibus unitis, sequeretur non esse  
 totum. contra falsum go et ante. in parte. pro se  
 quia. quia ea quae distinguuntur aliqua distinctione  
 non includunt se inter illam, ut quod in illis  
 quae distinguuntur further quod se non includunt falsum  
 ter, go ea quae distinguuntur realiter non possunt se re-  
 aliter includere. Inne ultra, sed totum realiter dis-  
 tinguitur unitis, ut notatur contrarij. go realiter,  
 ter illud non includit, et go sic distinctum non  
 erit totum. pro ultima contra, quia totum per  
 compositionem non potest esse sine partibus.  
 Confirmat hunc rationem. Totum non distinguitur

realiter



realiter hinc res à re, nec modaliter à  
partibus unitis ego non distinguere realiter ab  
eis. patet contra. pro omni quo ad p. q. q. disti-  
guere ab aliis realiter hinc res à re non in,  
dicit illud realiter, sed totum in dicit realiter  
partes, ego non distinguere realiter ab illis hinc  
res à re. m. et contra patet. pro ma. in hoc n.  
differt distinctio realis rei à re à distinctione  
in dicitur et in clausi et cum ista patet stare  
in dicitur realis non vero cum altera ut ex  
dicitur patet. q. q. Quid a. nec realiter  
modaliter, hoc est, hinc modus à re distinguere  
à suis partibus unitis, pro. modus est in parte,  
hoc re modificata et dependet ab illa hinc  
à suo p. q. q. sed totum non a q. q. in parte, sed  
partibus sed partes sunt autem nec dependet ab  
illis ut à p. q. q. non distinguere realiter mo-  
daliter. m. et contra patet. pro m. in substantia  
unione resp. compositi substantia, et et in facto,  
citare resp. ens. q. q.  
Pro Corollario 30. Nulla entitas sine adhibito partibus  
unitis, nec p. q. q. in partibus partibus et totum,  
nec non. q. q. dicitur enim q. q. et adnexio q. q.  
pro m.



pte in quo ad partem, in primis non potest dici  
 quod illa entitas supradicta sit se sit totum  
 quia nisi ad finem partes non est totum. Deinde totum  
 est ens completum subiecto, hanc autem entitas non  
 est ens completum subiecto, sed forma accidentis  
 talis ut patet ex S. Th. loco citato, quia cum per for-  
 mam meam fiat hoc aliquid actu, illa for-  
 ma forma sequens non est subiecto, sed  
 accidentalis, faceret, hinc unum per acci-  
 dens ut supra testigimus. ex hoc autem sequitur  
 non sit totum quod faciat totum simul cum  
 mea forma et unione, et ergo est pars totum  
 hanc ultimam sequitur patet, quia de illa una  
 cum alio facit totum, et pars totum, hinc ultra  
 sequitur ergo totum adhuc nihil est quam partes  
 ut unum, cum tale compositum non sit aliud  
 situm contrarium quam mea forma, unio et  
 illa entitas quod supradicta hinc pars totum.  
 Confirmatur haec ratio. non sunt multipli-  
 candae entitates sine necessitate quod nulla  
 est ratio multiplicandi vel addendi partem  
 entitatem supra partes unius. ergo patet in-  
 quod distinctio ratio ratiocinatio sufficit ad veri-  
 ficanda ea omnia quod dicitur de toto, et non de parti-

bus







identificat eam cum toto sicut non distinguit  
 quod realiter ab illa. neque potest dici eam esse  
 figuratam ab illa ratione partem. quia forma distinguitur  
 a materia realiter huiusmodi ut a re, ergo totum phyceum  
 non distinguitur a materia distinctione reali in  
 cludens et includens. ante prodele pro quibus. distinc-  
 tione reali ut a re distat est totum a distinctione reali  
 includens et includens. ergo si per unam distinctionem  
 totum a materia, non distinguitur ab illa per alteram per  
 distinctionem. pro ultima quibus, alias idem est  
 fuit habere per formas sunt distinctas. Consi-  
 derat materia identificat realiter cum toto sicut quod  
 materiam, ergo non distinguitur realiter ab illa. pro  
 quibus. distinctio realis debet versari inter  
 extrema realiter distincta, sed materia realiter  
 identificat eam totum. ergo non distinguitur realiter  
 ab illa.

R. Ergo totum phyceum denominari distinctum  
 a materia distinctione reali includens et includens  
 ratione totius entitatis, ad huiusmodi in quibus  
 quod licet totum sicut sua entitatem in quibus,  
 se identificat eam materia, tamen adhuc distinguitur  
 ab illa distinctione reali includens et includens



ga hanc distinctionem hanc hinc sibi peculiaris quae  
realis distinctionem dicitur identitati, id est n. de  
distinctione realis in dicitur et in dicitur.

R. 20. Quod si recte velimus inspicere eam  
ob quam distinguatur tota realiter a materia facta  
legitur, tunc alterius partis in dicitur quae materia  
non includit; unde ad huius in dicitur  
quod licet altera pars sit forma distinctionem realiter  
a materia hinc res a re, ex hoc tamen non sequitur quod  
ipsum totum componitur hoc modo distinguatur  
ab illa, quae componitur per dicitur quae sola forma.  
Ita R. 20. quod dicitur ad se in tunc ad dicitur di-  
stinctionem in dicitur et in dicitur quae bene  
potest admitti quod tota distinguatur a materia facta  
totam entitatem, licet factis tunc distinctionem  
non sit identitas, sed potius altera pars. Ad  
Confirmationem R. Censuris tunc, et dicitur quod sequitur.  
quod non distinguatur ab illo in dicitur quod  
mendo totum, quod dicitur quod sequitur. ad dicitur  
negotio quod sequitur; nam si aut materia identitatem  
tota facta una partem materiam et dicitur in dicitur  
quod tunc; ita et in dicitur non distinguatur ab  
illo



illo et à gbra si aut non identifi-  
 et adagnata sua exhibitum, ita neg. identifi-  
 cas adagnate cum illo. -

**Obiicies 20.** Si totu distingueret realiter  
 à partibz seorsim, vel et simul sumptis sine  
 unione tu, quod ideo qd totum clauderet aliquam  
 entitatem quæ partes sic accepta non clauder-  
 ent, atq hæc factu. gō. M. patet. pto m.  
 qd nulla apparet talis entitas in duca in toto;

**R.** Ex dictis totu præter partes seorsim ino  
 et simul sumptas absq unione tu dicere unio-  
 nem realem, vel modu substantem, quæ tu par-  
 tes ut sic, non dicunt; et rone huius entitatis  
 totu distinguit realiter modaliter à suis par-  
 tibz.

**Obiicies 30.** Ad pbtu totu distingui realiter  
 à partibz et unis. Vis eam distingui rea-  
 liter à suis est, sed partes ut unis causas  
 totu compositu. gō distinguit realiter ab illo  
 et non rone ratiocinata. M. pto qd nihil pot  
 se ipm realiter causare neg à se ipso de-  
 pendere, q tu dependentia respiciat à estu  
 resp:



resp: suo casu. n. p. q. ut dicemus infra  
unio e causalitas materiae et forma et nisi unio,  
aut requirit causare compositum. q. ut unio  
causatur totum. Conf: ex Arte q. 5. metu.  
cap. 14. dicitur sex non sunt his tria, sed semel  
sex. Et et alibi totum aliqd ppter partes. q. ex  
mente Artis totum distitit gnt realiter a partibz  
unio. Conf: 20. Unio partium ordinat ad  
totum. q. et partes unio ordinat tunc ad illud  
q. partes unio ad nihil aliud tenent qm  
ut gnt totum compositum. q. totum distitit,  
gnt realiter ab illis et unio ppter q. q.  
q. ad quod aliud ordinat realiter, distitit  
gnt realiter ab eo q. ordinat. q.

R. Conito m. et distitit m. partes et unio  
causatur totum compositum dicitur in accepto,  
collective vel copectivum sumptu. nego m.  
Pro hac solutio m. Nota tunc q. unio  
partium sumit dicitur in q. una sumit in  
ordine ad altera, vel q. in recto altera in  
obliquo sumit vel si dicas forma et unio  
materia, vel a q. materia et unio forma.

tunc



hunc vero summum collectivum vel conjunctivum  
 quod non tunc accipitur sub unione, sed et  
 sub una et eadem collectione ita quod utrumque,  
 in recto nuncupatur, ut si dicas forma et materia  
 unita, hec modo non distinguitur a toto realiter  
 nec; causatur illud; causatur tamen illud in modo,  
 sed acceptum. Ad 7am Conf. Q. Artem lex de  
 numeris fructus conjunctis ita quod sensus sit,  
 numerum servare, non componi ex duobus lex,  
 namque fructus conjunctis in ipso fructu fructus  
 alterius fructus, sed tamen mater, ut dictum est supra.  
 Et per hoc Q. et ad aliam locum dicitur, scilicet: Sensus illius  
 esse quod totum non sit tamen partes simul acceptas  
 et coarctatum, sed per eas includit et unione,  
 Ad 8am Conf. Q. Eodem modo que ad artem  
 supra. scilicet: quod partes ut unita, divisim acceptas  
 ordinem ad totum, non vero collectivum conjunctum,  
 sed non fructus ipsa totum. Vel dices partes ut unita,  
 las quasi in fine ordinari ad totum et causare  
 illud, non vero in facto esse, et sic in fine dicitur.  
 Distinguentur ab illo realiter non a. in facto  
 esse.

Obicies



Obiicies qd. Nulla p[ar]te d[icitu]r de toto q[ui] non  
dicunt de partib[us] et ut unitis. qd. totu[m] autem  
distinguit realiter ab illis et unitis. q[ui]a p[ar]tes  
p[ar]te[rum] s[un]t. in p[ar]tibus de toto ut q[ui] general[is], et non  
de partib[us] unitis, q[ui]a partes non general[is];  
item de toto affirmat q[ui] ab illis p[ro]fluat p[ar]tios  
nes sine p[ro]mitibus q[ui] t[ame]n a partib[us] ut unitis p[ro]fluat  
ore negantur cum sint entia incompleta.  
Conf. si totu[m] p[er] se non dist[ingu]itur q[ui]a  
suis partib[us] nulla e[st] p[ar]te[rum] d[ist]inctio inter p[ar]tem et  
totu[m] q[ui] aggregat[ur], h[oc] a. factu[m] e[st] p[er] p[ar]tes. qd.  
R. Omnia illa p[ro]dicata realiter loq[ui]t[ur] gene[ral]i  
n[on] p[ar]tibus ut unitis, licet non fructus p[ar]tem  
q[ui]ceptu[m] fructu[m] explicite, nam generatio terminat[ur]  
n[on] ad partes unitas realiter, cum totu[m] n[on]  
t[ame]n alia d[icitu]r exhibitio p[ar]tes et unitate.  
si n[on] fructus loq[ui]t[ur] n[on] t[ame]n generatio n[on]  
terminat[ur] ad partes unitas, q[ui]a partes unitas  
sunt q[ui]a p[ar]tes d[ist]inctio p[ar]tibus in autem qualis  
q[ui] modu[m] plurim[us], non h[ab]ent modu[m] unig[is] entis  
completi terminatis generat[ur], hoc t[ame]n

non



non potest distinctione realem sed tunc rati  
 ocinata per dices in modo capiendi, qd di  
 stinctione omnia et sufficit ut a toto de causis pe  
 fluere rationes et non a partibus; licet haec  
 et una sint de partibus ut unitis realiter et in  
 dentia legito. Ad Conf. P. n. qd m. qd  
 cum partes totius physici sint actus et totius partem  
 partes, ideo eo ipso qd unum aut inter se regit,  
 sed et unum vns p se qd tunc non fit qd tota ag  
 yron, n. p. m. qd nate ali qd tota et ali  
 partes, deinde nate unio qd singulis vns talis  
 fit sed qd qd e. in tota p. n. qd p. aliam qd in  
 brationis extrinsecas, vel alterius similes: Et  
 haec de jo libro p. h. yron de tota sufficiunt.  
 Absoluta sunt haec die 4. Decemb: in festo s. Barbara. anno j. 6. 29.

LIBER